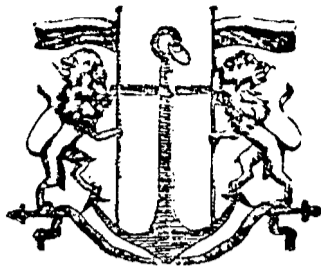

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МѢСЕЦА,
Обикновено на 10, 20 и 30 числа.

Цѣна на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии пари и всичко що е за
вѣстника се праца до Градско-Общинското
Управление въ Варна

За обявления се плаща за дума:

На първа страница 3 стот
„ втора страница 2 „
„ трета и четвърта страница . 1 „

На поздравителната телеграма отъ г. Кмета по
случай тържественния празникъ на 18 тогѡ, Н. Ц.
В. е благоволилъ да отговори съ слѣдующата телеграма:

Варна

Кмету

Благодаря на Варненци за тѣхнитѣ поздравления
и израженията на вѣрнопопданнически чувства.

КНЯЗЪТЪ

ПРОДАВА СЕ мѣстото на жгѣла мѣжду
улицитѣ „Миладиновска“ и „Караджа“ сръбцу къ
щата на подполковникъ Аврамовъ (по рано на Стил.
Цаневъ) въ Алибей Табия.

За споразумение при Г-въ П. В. Петрановъ,
чиновникъ въ Общинското Управление.

Изводъ отъ рѣшенията на Варненский Градско Общ. Съвѣтъ.

26 Априлъ 1900 год.

106. I. Отъ утрѣ, до второ разпорѣждане приго-
товляваный въ града за продаване хлѣбъ, да се изваж-
да и продава по слѣдующето тѣгло и цѣна:

I. Качество бѣлъ хлѣбъ	875 гр.	20 стот.
II. „ „ „	925 „	20 „
III. „ Черенъ хлѣбъ (окалъкъ)	975 „	20 „

107. I. Да се намали суммата 60 лева, искана
отъ Ризо Николовъ, за наемъ на общинското мѣсто
при Старата вѣтърница, за 1899 и 1900 год., и

II. Да се позволи на Ризова да си вдигне мате-
риала на бараката, построена върху това мѣсто.

108. Правното общинско мѣсто въ мѣстность-
та „Рупи“, отъ къмъ лагера, състояще отъ 257,91
кв. метра, отстъпено за присъединяване къмъ ло-
зето на Мариори Х. Димитрова Ставриди, да се
запише по книгитѣ на общината върху Димитръ
Радевъ и Мария Т. Раева, които и да се снабдятъ за
него съ крѣпостенъ актъ.

109. Видоизмѣнява рѣшението № 272 отъ 9
Септември 1899 г. по отношение общинското мѣ-
сто (грамадата) до лозето на Кирияки Х. Панаю-
това, въ смисълъ, за продаването на това мѣсто да
се не произвежда търгъ мѣжду съсѣдитѣ, каквито нѣ-
ма, а да се отстъпи на същата Панаютова, която и да се
снабди за него съ крѣпостенъ актъ, слѣдъ като заплати
стойността му 40 лева.

110. I. Погрѣшно сключений контрактъ съ
Георги Ив. Теодориди, за отдаване подъ наемъ

общинската барака (касапския дюкянъ) мѣжду ци-
даделя и зданието на Г. Ховасавиянъ, да се унич-
тожи, и

и II. Удобрява сключений контрактъ за същата ба-
рака съ Хр. Берничъ, подъ същитѣ условия, подъ
които е билъ сключенъ тоя съ Теодориди, за който
се отнася рѣшението № 246 отъ 1899 год.

111. Прѣвидената въ пунктъ 35 на таблици-
та за градскитѣ берни, налози и пр. такса, да се увѣ-
личи на 60 лева, по колкото и да се събира прѣвъ
т. г. отъ венчки продавачи, на разносъ, тютювъ.

112. Прошението на Мурадъ Х. Саркивиянъ,
за да му се заплати наемъ или слѣдующата сж лих-
ва, на отчужденото му отъ общината мѣсто прѣвъ
1895 год., за до 1899 год., когато му е исплатена
стойността му, да се остави безъ послѣдствие.

113. Приема избирателния списъкъ на общи-
ната за допълненъ и поправенъ, точно спорѣдъ
прѣдписанията на чл. 29 отъ Избирателния законъ,
и съгласно чл. 20 отъ сжщий законъ, подписанъ отъ
членовѣтъ на Общ. Съвѣтъ, се прѣдава на Общинското
Управление.

114. I. Да се отстъпи на Варненскитѣ жи-
тели П. К. Панчевъ & К. А. Партамянъ, об-
щинското мѣсто, състояще отъ 1500 кв. метра, на-
ходяще се отвънъ града, къмъ цѣтя за намучната
фабрика „Князь — Борисъ“, до онова отстъпено на
Илия Христовъ, за построяване желѣзарска рабо-
тилица, подъ условията изложени въ рѣшението отъ
3 Януарий т. г. подъ № 17, нѣ съ задължение, да
изплатятъ стойността му въ равстояние на 10 го-
дини, и го застроятъ до 5 години, и

II. Да се отстъпи на Илия Христовъ още 700
кв. метра общинско мѣсто, отъ това находяще се до
отстъпеното му съ рѣшение № 17 отъ 3 Януарий
т. г. подъ същитѣ условия и задължения, и III. Да
се вземе отъ Илия Христовъ задължително, че ще
исплати стойността и на двѣтъ мѣста въ равстояние
на 10 години, а ще ги застрои до 5 години

Женско Образователно Дружество
„САМОРАЗВИТИЕ“

№ 18

10 Май 1900 год.

ВАРНА

До Г-на Кмета на
Варнен. Град. Общ. Управление

Тукъ

Съ настоящето си честь имамъ, Г-не Кмете, да
искажя благодарността на членкитѣ въ Дружест-
вото „Саморазвитие“, както Вамъ, така и на прѣдсѣ-
дателствующия отъ Васъ общински Съвѣтъ, за до-
брината, която сте имали да се отнесете тѣй благо-
склонно на молбата ни и подарите на поменатото

Дружество общинското мѣсто за построяване дружественно помѣщене.

Прѣдседателка: С. Кънева

Издадени постановления за снабдяванетоъ съ крѣпостни актове за притежаеми отъ турско време недвижимости (чл. 4 отъ закона за замѣняванетоъ турски-тъ документи и пр.) прѣзъ 1900 година.

(Продължение отъ брой 11—12)

1328). На Щеряни П. Фънджкова: За една къща въ I уч. на града Варна подъ № 145, при съсъди: Калюши Костандинова, Х. Евтимия Х. Козмова, наследниците на Янулъ Т. Авлавици и пѣтъ. (постановл. № 31).

1329) На Акиле Ибрямъ Явджиева за едно лозе въ Варнен. лозя въ мѣстността „Къошкъ Бааларъ“, състояще се отъ 2569 кв. м. при съсъди: Халимъ Х. Ахмедовъ, Хюсейнъ Ахмедовъ, Абидъ Хюсейновъ, Мустафа Еф. Ибчи и пѣтъ. (постановл. № 32).

1330). На Димитръ и Атачасъ Христостомови Влахоглу, за едно лозе въ Варнен. лозя въ мѣстността „Сотира“, състояще се отъ 2526 кв. м. при съсъди: Христо Маноловъ, Димитръ Гергиевъ, наследниците на С. П. Карпусчиевъ, актаръ Савриолу и пѣтъ (постановл. № 33).

1331). На Щеряни Скулева, за празното мѣсто задъ дюгена подъ № 1203, по рано врата подъ № 1202, отъ горѣ само покрито, отъ около 14 кв. м., при съсъди цѣлия имотъ църквата „св. Архангелъ Михаилъ.“ Хрисн Скулева и отъ една страна улица. (постановл. № 34)

1332) На Ангелъ Генчевъ за една къща въ IV уч. на гр. Варна подъ 6' 6, при съсъди: Михаилъ Д. Чакаловъ, Исмаилъ Салимовъ, наследниците на Георги Янчевъ и пѣтъ. (Постановл. № 35).

1333) На Анастасия Т. Леондиева, родена Валсамова, за едно лозе въ Варнен. лозя въ мѣстността „Салтаватъ“, състояще отъ 833 кв. м. при съсъди: Венетия Лѣфтеръ Пастиева, наследниците на: Тодоръ Леондиевъ, Дяко Бедѣлевъ, конакъ — ери и пѣтъ (постановл. № 36)

1334) На Георги Валсамовъ, за едно лозе въ Варнен. лозя въ мѣстността „Св. Никола“, състояще отъ 1586 кв. м. при съсъди: Димитръ П. Мелиди, Христодулъ Арабоглу, наследниците на Х. Карамфилъ Трано и пѣтъ. (Постановл. № 37).

1335) На Елена Г. Карамфалова, родена Валсамова, за едно лозе въ Варнен. лозя въ мѣстността „Манастиръ“, състояще се отъ 9870 кв. м. при съсъди: Илия Георгиевъ Софиоглу, Панайотъ Парашкевовъ фурунджи, Панайотъ Жековъ, Държавни лозя гора и пѣтъ. (Постановл. № 38).

1336) На Ставри Скулева, за една къща въ II уч. на града Варна подъ № 291, при съсъди: Янула Манолова, родена Савулева, Анасти Костадиновъ, Щерю Митковъ Карабатакъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ. (Постановл. № 39)

1337) На Кюкони Рафаилова, за едно лозе въ Варн. лозя въ мѣстността „Сотира“, състояще отъ 3910 кв. м. при съсъди: Куртеса Теохарева, Яни Панайотовъ, и отъ двѣтъ страни пѣтъ. (постановл. № 40).

1338) На Иванъ Вангеловъ за себе си и като настояникъ на сирацитѣ, останали отъ покойнитѣ Вангелъ Ивановъ и Султана Вангелова, а именно: Василь Андонъ и Александръ: За $\frac{1}{3}$ часть отъ лозето въ Варнен. лозя въ мѣстността „Чаиръ“, състояще цѣлото отъ 2209 кв. м. при съсъди: Наслѣдниците на Андонъ Нидѣлковъ, Димитръ Нидѣлковъ, Х. Тагшишъ и Елени Перчевлева, (постановк. № 41).

1339) На Иванъ Вангеловъ за себе си и като настояникъ на сирацитѣ, останали отъ покойнитѣ Вангелъ Ивановъ и Султана Вангелова: а именно: Василь, Андонъ и Александръ, за $\frac{1}{3}$ часть отъ къщата въ I уч. на града Варна подъ № 390 при съсъди цѣлата къща, Мария Георгиева, Катинка М. Ченесивова и глуха улица. (постановл. No 42.)

(Слѣдва)

ВАРНЕН ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ЗАПОВѢДЬ

№ 64.

Имамъ свѣдѣние, че нѣкои отъ г. г. гражданитѣ, въпрѣки издаденитѣ отъ повѣреното менъ Управление редъ распорѣдби, си позволявали, подъ разни прѣдлози, да колятъ изъ домоветѣ и дюкянитѣ си добитъци за собствено потрѣбление, а нѣкои и за продажъ.

Като имамъ прѣдъ видъ застрашаващитѣ града прилѣпчиви болѣсти и опасността, на която подхвъргватъ здравнето си лицата, консумирующа подобно мѣсо, непрѣгледано отъ надлѣжнитѣ ветеринарни власти, — въ интереса на общественото здравие, на основание буква б на чл. 15 отъ Санит. Законъ и в. 30 на чл. 64 отъ закона за град. общини.

ЗАПОВѢДВАМЪ:

Ст. I. Да се забрани най строго кланieto на всякакъвъ едъръ или дребенъ добитъкъ, мѣсото на който се употребява за яденie, другадѣ, освѣнъ въ отредѣнитѣ, отъ общ. Управление, за кланie мѣста (общ. скоотбойни).

Ст. II. Да се конфискува всякъй закланъ едъръ или дребенъ добитъкъ, ако не носи съотв. знакъ (печатъ), че е прегледанъ отъ ветеринарний лѣкаръ.

Ст. III. На лицата, които колятъ добитъци за собствено потрѣбление, да не се допуска да колятъ повече отъ единъ дребенъ добитъкъ на день.

Ст. IV. Противъ нарушителитѣ тая ми заповѣдь, да се съставляватъ актове за наказанието имъ съгласно чл. 72 отъ закона за град. общини, съ глоба до 50 лева.

и Ст. V. Исполнението тая ми распорѣдба възлагамъ на санит. пристави, град. общ. участък агенти, помощницитѣ на еднитѣ и другитѣ и върху всички общ. служащи, на които внушавамъ да слѣдѣтъ най вѣрно за ненарушаваннето ѣ.

КМЕТЪ: К. РАНКОВЪ.

ОТД. ТЕХНИЧЕСКО

на
Варненско Град. Общ. Управление

№ 56

10 Май 1900 година

ВАРНА

До Господина
Кмета на гр. Варна

Отъ 1857 г. опитно е доказано, че лѣсоветѣ прѣчатъ свалянieto на почвата отъ дъждовнитѣ води, че дърветата и другитѣ растения укрѣпяватъ почвата съ коренитѣ си и раздѣлятъ дъждовнитѣ води, като ги задържатъ така, щото поройтѣ не ставатъ внезапни (скоропостижни) и толкова силни, а днесъ неуспоримо е вече Г-не Кмете:

1) Че тамъ гдѣто съществува единъ лѣсъ, тамъ не може да се образуватъ поройтѣ;

2) Че тамъ гдѣто съ искоренени лѣсоветѣ се образуватъ и поройтѣ;

3) Че ако се залѣси едно мѣсто гдѣто същест-

ДАВАТЪ СЕ ПОДЪ НАЕМЪ двѣ стаи отъ къщата подъ № 298 въ II уч. Ченгене пазаръ.

За споразумѣние въ същата къща.

ПРОДАВА СЕ къщата въ II уч. № 484 улица „Сливница“ срѣщу м. гимназия, за споразумение до

П. СПАСОВЪ КЪВАЧЪ — ТУКЪ

За II-ра градска общинска акушерки е назначена практикующата отъ 8—9 години шукъ. бивша по рана тѣкава, г-ца Христина Хранова.

Нуждающитъ се, отъ помоща ѝ, могатъ да ѝ намръжатъ винаги въ общ. санит. отделение и въ дома ѝ въ II уч. Но 131 срѣщу площада „Св. Климентъ“ (Ченгене пазаръ)

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ

Юридическия характеръ на общинитѣ

Модерното публично право признава:

1) Общината трѣбва да има свое хармоническо право въ държавната конституция, слѣдствие на това тя трѣбва да бѣде подчинена на правителството въ всички политически отношения. Да ѝ се даде една висша независимостъ е равносилно да се постави вънъ отъ общата конституция. Отъ това произтича:

а) Не може да се образува нова една община безъ съгласието на държавата; нейното появяване непосредствено интересова държавата, на която трѣбва да бѣде членъ.

б) Общия законъ опрѣдѣля главнитѣ линии за общинската организация и спорѣдъ обстоятелствата се измѣнява.

в) Държавата нѣма непременно правото на настояничество надъ общинитѣ, но тя има надъ тѣхъ правото на надзоръ, за да може да поддържа общата хармония и своята политическа властъ, както и за да въспрѣпятствува злоупотрѣбленията съ тѣхната относителна независимостъ.

г) Общината като членъ на държавата, естествено има своето мѣсто въ политическата организация по силата на правото на прѣдставяването ѝ прямо или косвенно въ камаритѣ и съ правото, което има да опрѣдѣля мѣстнитѣ публични тежоби. Тѣзи права поддържатъ общината въ жива звѣрзка съ държавата, а послѣдната черпи отъ нея единъ живенъ сокъ и отъ своя страна ѝ прѣдава своя духъ. И тѣй всичката територия на модерната държава е раздѣлена на общини.

2) Но биха се излѣгали ония, които биха намѣрили въ лицето на общинитѣ — учрѣждения на държавата, членове на политическото тѣло. Често тѣ постаря отъ нея, дължатъ своето происхождение на естественното групироване на фамилии и индивидууми. Нѣщо повече: тѣхната цѣль не е прямо публична, но най-вече икономическа и културна. Общината държи срѣдата мѣжду индивидуума и държавата, частния животъ и политическия животъ; тя обема мѣст-

ни интереси. Това е именно нейната главна сфера и тя същевременно служи за посредница мѣжду тѣзи послѣднитѣ и държавата.

Като има така своята важностъ и своя собственъ животъ, общината така също има своя личностъ различна отъ она на държавата, свои права, свое наследство, своя сфера на дѣйствие. Защо да не е независима въ тази сфера? Държавното настоячество не се оправдава освѣнъ когато лицето е неспособно да се самоуправлява. А какъ, прочее, хора пълнолѣтни въ една община, които чудесно управляватъ своитѣ частни работи, биха били неспособни да управляватъ колективнитѣ работи, които тѣй близо ги засѣгатъ. Система строго настояническа не би била оправдана освѣнъ спрямо едно население полудиво, безсъзнателно относително общественитѣ интереси или болно.

3) Не се признаваше отъ дълго време отъ модерната държава разликата мѣжду градска и селска община. Въ много държави културата на градоветѣ безъ съмѣние спечели борбата и голѣмо число отъ старитѣ села въсприеха граждански нрави, тогасъ когато малки градове, които не дължатъ това име освѣнъ на своята дрѣвностъ и на стѣнитѣ що сж ги обкржавали, водятъ съвсѣмъ селски животъ. При все това, съществува естествена позиция и заслужава да бѣде въ внимание вземена.

Селската община повече е привързана къмъ земята повеже самата тя ѝ обработва, живѣе на откритъ въздухъ и се разширява въ полето. Тя не е чужда на цивилизаторскитѣ цели. Църковната камбана владѣе въ къщата на общината, тя има тоже свои училища. Но нейното поле за дѣятелностъ е общинската икономия: грижи се за горитѣ и за общинскитѣ пасбища, за пътищата и за мостоветѣ, и мѣюща мѣстенъ интересъ, за чешмитѣ, улицитѣ и пр. Нейния ръководящъ принципъ е практическата полза; тя се грижи особено за да произвежда плодове. Селото се задоволява отъ срѣдното; то не аспира за една висока, научна или артистическа култура. То е земледѣлецъ и не търговецъ.

Градската община се въздига на единъ по-високъ животъ въ своята тѣсна територия. Врѣзскитѣ които я свързватъ къмъ земята тамъ сж слаби, но съдружескитѣ стрѣмления сж по-силни. Ако селската община е едно просто съдружаванне, градската община е морална личностъ. Добро земледѣлие нѣма въ града. Научното обработване на градскитѣ градини може да съставлява единственното исклучение. А разнитѣ професии, наг ротивъ, въ града се размножаватъ. Цѣли класи се прѣдаватъ на занаяти, на разни видове индустрии, и продаватъ своитѣ производения на селото. Голѣмия търговецъ въ града основава цѣлитѣра на мрѣжата, която се простира по цѣлия свѣтъ. Тамъ искусствата и наукитѣ цвѣтатъ, облагородяватъ живота. Града има висши училища; той е и сѣдалище на публичнитѣ власти. Всичко това истѣнчава неговитѣ нрави и негова характеръ. Тамъ правятъ надмощна роль цивилизаторскитѣ интереси. Града по този начинъ се приближава съ самата държава.

(изъ в. „Прогледъ“)